

Glæsileg spá um framtíð Íslands.

Eftir dr. Helga Þjeturss.

Enginn Íslandsvinur hefr eins glæsilega spád um framtíð íslensku þjóðarinnar og William Morris, þar sem hann segir að Baldur muni aftur koma. Þy Balder, Baldur þinn segir hann, en það er forn spá, eins og kunnugt er, að þegar Baldur komi aftur, muni öllu böli lokið verða. Það eru því fullkomin aldaskifti sem Morris spáir í hinu kunnna og merkilega kvæði. Hefir hann gert sjer í hug, að íslenska þjóðin muni ná aftur fornu atgervi og fram yfir það, því að ekki spáir hann endurkomu Loka, sem öllu spilti. Og víst er um það, að þegar vjer virðum fyrir oss hve mjög þjóðinni hefir farið fram að líkamsatgerfi á síðustu 3—4 áratugum, þá verður augljóst, að mikils má vanta af framtíðinni, ef ekkert verður til að spilla. En þar eru nú raunar ljón á leiðinni. Á jeg þar m. a. við hina vaxandi sundrunu í þjóðféljagí voru. Það er óhætt að segja, að verði þar ekki ráð við fundin, þá mun Baldur aldrei aftur koma og þjóð vor aldrei ná þeim þroska sem Morris spáir henni. Er býsna

fróðlegt að sjá, hvernig sagan leitar í sama horf og forðum. Eftir að sjálfstæði landsins er fengið, sækir í svipað horf um sundrun og flokkadrátt og var áður en sjálfstæðið tapaðist. Og þegar frjettist, að 26 menn hefðu hlotið meiðsl í deilunum nyrðra um daginn, hefir víst ýmsum flogið í hug, hvort ekki muni hafa meiru um valdið munur á vopnum þeim, sem tiltæk voru, en á luggarfari, að ekki gerðust þarna einþá líkari tíðindi þeim sem urðu þegar flokkunum lenti saman á Sturlungaöld.

Eigi þjóð vor að geta þrifist, og framtíð hennar að verða nokkuð lík því, sem hinn mikli enski snillingur hefir spáð, þá verður að finna ráð til að eyða sundrununni, sem sífellt hefir farið vaxandi síðan Ísland varð aftur fullvalda ríki.

Er þar vandi mikill við að fast, en þó hygg jeg að benda megi á það sem vel væri fallið til að samstillta alla þjóðina til sameiginlegra átaka. Á jeg þar við sambandsmál það hið mikla, sem eigi einungis íslensku þjóðinni

heldur öllum þjóðum ríður svo mjög á að komið verði í viðmáli hof, og þar sem Íslendingar gætu haft og verða jafnvel að hafa forgöngu, vegna þess að verur þær eða sumar þær verur, sem samband verður að fást við, eru svo náskyldar hinum fornu guðum hins norræna kyns, sem Íslendingar hafa best varðveitt minninguna um. Og ekki virðist mér ólíklegt, að einmitt þetta verði að hafa í huga, ef skilja skal til fulls spá hins ágæta Íslandsvinar.

23. maí.

Lesbók Mbl. 1934